

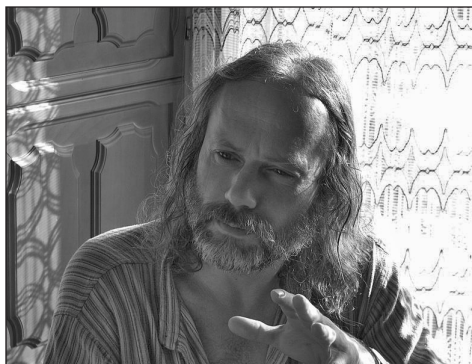
Adam

Vyklízeli dohola obývací pokoj
 malý chlapeček
 ležel v koutě
 jako pohozený ulovený plyšový mrtvý
 bobřík odvahy –
 zůstat sám
 v domě kde se stal
 rozvod

Už mu to končí

Sedí na poslední židli
 ve vyklizeném obývacím pokoji
 skřípou vyschlé fixy
 představ
 když chlapeček kreslí
 únor v listnatém lese
 a obrovské
 sprosté
 slunce

Obývací nepokoje, 1995

ПЕТЪР ХРУШКА
(Petr Hruška, 1964)

Škrt

Chtěl jsem dokončit.
 Chtěl jsem to všechno nějak mít,
 nezůstat dlužen,
 dobře uzavřít věci.
 Projít to všechno znovu,
 kde zůstaly chyby,
 prázdná a neúplná místa,
 křivdy.
 Chtěl jsem to všechno nějak opravit,
 doplnit, vysvětlit.
 Kočka sálá noc škvírou v okně.
 Chtěl jsem se dostat do konce,
 aby to mohlo dopadnout
 a abych věděl jak.
 Než jsem uviděl svou ženu,
 jenom spící,
 uvláčenou hádkami a doufáním,
 jednu ruku položenou na hrudi
 jak bílý škrt.

Darmata, 2012

Адам

Опразниха до голо всекидневната
 малкото момченце
 в ъгъла лежеше
 като захвърлено убито плюшено умряло
 бобърче на смелостта –
 да останеш сам
 в дома подир
 развод

За него вече всичко свършва.

Седи на онзи краен стол
 в опразнената всекидневна
 скриптят изсъхнали флумастерите
 на въображението
 когато малкото момче рисува
 февруари сред разлистена гора
 и огромно
 безпощадно
 слънце

Обитаеми безпокойства, 1995

Резка

Исках да довърша.
 Исках всичко някак си да имам
 и да не бъда длъжен,
 докрай да доведе нещата.
 Отново всичко да прегледам,
 непоправените грешки,
 празнотите и непълнотите,
 несправедливите неща.
 Исках всичко някак да поправя,
 да допълня и да изясня.
 Котката нощта разпалва през откренатия ми прозорец.
 Исках да достигна края,
 само да успея,
 само да узная как.
 Преди да видя аз жена ми
 спяща,
 уморена от кавги и от надежда,
 с ръка върху гърдта си
 като бяла зачертаваща резка.

Напразни драми, 2012